

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2021, în cauza penală în privința lui

Novițchi Andrei xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.07.2020 – 19.01.2021;

Instanța de apel: 10.02.2021 – 06.07.2021;

Instanța de recurs: 13.10.2021 – 29.03.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 ianuarie 2021, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Novițchi Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Novițchi Andrei, la 05.06.2020, aproximativ la ora 15:00, fiind persoană care nu deține permis de conducere, conducea mijlocul de transport de model ”Dacia Logan”, cu n/î xxxx și la intersecția str. Calea Orheiului cu str. Bucovinei, din motiv că conducea automobilul haotic, a fost stopat de către colaboratorii INP și fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate narcotică, deoarece avea un comportament neadecvat, în timpul discuției și verificării actelor, Novițchi Andrei a fost condus la Dispensarul Republican de Narcologie din mun. Chișinău, amplasat pe str. Petru Rareș 32, unde în rezultatul prelevării probelor biologice și examenului medical, în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, conform concluziei procesului-verbal nr. 8367, din 05.06.2020, al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, s-a stabilit că cet. Novițchi Andrei se află în „ Stare de ebrietate provocată de stupefiante (cannabinoide) ”, prin ce cet. Novițchi Andrei a încălcat și prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia „Conducătorului de vehicul îi este

interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere” și prevederile art.10 alin.(2) lit. a) a Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că „persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și la cererea lucrătorilor de poliție este obligat să înmâneze pentru control permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus”.

Acțiunile inculpatului Novîțchi Andrei au fost încadrate în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, după indicii: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate provocată de substanțe stupefiante, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Novîțchi Andrei în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că, pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare.

Acuzatorul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale. Prima instanță a dat o apreciere subiectivă și neargumentată ce ține de aplicarea art.90 Cod penal, or, pedeapsa aplicată de prima instanță, nu va contribui la realizarea scopului pedepsei penale și anume corectarea și reeducarea persoanei care a comis infracțiunea dată, precum și curmarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, or, fiind tras anterior la răspundere penală pentru infracțiune similară, Novîțchi Andrei nu a stat pe calea corijării și a comis o nouă infracțiune cu intenție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2021, apelul procurorului a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, corect a stabilit situația de fapt, încadrând corespunzător acțiunile incriminate inculpatului Novîțchi Andrei în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate provocată de substanțe stupefiante, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Novîțchi Andrei, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate, că acțiunile inculpatului întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, iar sentința primei instanțe nu se contestă în această parte, fiind invocat dezacordul în partea individualizării pedepsei penale.

Verificând aspectele de drept operate de prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Novîțchi Andrei, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță a elucidat toate circumstanțele importante pentru stabilirea unei pedepse echitabile.

În acest sens, cu referire la prevederile art.61 alin.(1) și (2) Cod penal, instanța de apel a menționat că, inculpatul Novîțchi Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii, care în conformitate cu art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, pentru care legea penală prevede sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore sau cu închisoare de până la 1 an.

În urma recunoașterii vinovăției și judecării cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, inculpatul a beneficiat de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă cu închisoare, prevăzută de lege.

În opinia instanței de apel, prima instanță a ținut cont și de personalitatea inculpatului Novîțchi Andrei, care a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, fiind anterior condamnat pentru infracțiune similară, motiv din care și a ajuns la concluzia de a stabili acestuia pedeapsa sub formă de închisoare, prevăzută pentru comiterea infracțiunii în cauză, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite.

Instanța de apel a respins argumentele procurorului în partea dezacordului acestuia cu aplicarea de către prima instanță a prevederilor art.90 Cod penal, menționând că la acest aspect soluția primei instanțe este corectă.

Instanța de apel a conchis, că modalitatea de executare a pedepsei stabilită inculpatului de către prima instanță, va contribui la reeducarea inculpatului Novîțchi Andrei și la exercitarea unui control din partea statului ce are scopul de a preveni antrenarea în viitor a activităților de același gen.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, declară recurs ordinar prin care, invocă prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel în partea ce ține de individualizarea pedepsei penale, în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, procurorul menționează că, pedeapsa stabilită inculpatului Novîțchi Andrei este prea blândă și neechitabilă în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea acestuia, or, instanțele nu au ținut cont de caracterul social periculos al faptei comise.

Consideră că, instanțele de fond au interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, neîntemeiat și nemotivat au aplicat prevederile art.90 Cod penal, astfel, instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, nu au indicat care sunt circumstanțele atenuante sau circumstanțele importante și care sunt efectele acestora și dacă acestea permit condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei.

Sușine că instanțele de fond nu au respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum și nu au luat în considerație că fiind tras anterior la răspundere penală pentru infracțiune similară, Novîțchi Andrei nu a stat pe calea corijării și a comis o nouă infracțiune cu intenție.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de

procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal lărgit atestă că, acuzatorul de stat invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume din motivul că, în opinia sa, instanța de apel greșit a menținut sentința în partea stabilirii în privința inculpatului a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, în temeiul art.90 Cod penal.

Așadar, instanța de recurs se va expune doar în privința temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului Novîtchi Andrei, întrucât celălalt temei de casare nominalizat în recurs nu a fost motivat de către acuzatorul de stat, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al acuzării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Raportând însă argumentul invocat la circumstanțele speței, Colegiul penal lărgit relevă că, acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Reieșind din partea descriptivă a deciziei contestate, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului Novîtchi Andrei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art.art.61, 75, 90 Cod penal.

Conform art.7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor

menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul procesului penal, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel corect a conchis că, vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită și acțiunile lui just au fost încadrate în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, care prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

Potrivit art.16 alin.(2) Cod penal, infracțiunea nominalizată face parte din categoria infracțiunilor ușoare.

Prin urmare, instanța de apel corect a reținut opinia primei instanțe că lui Novîțchi Andrei urmează să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare în limitele sancțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, pe un termen de 6 luni.

Totodată, reținând faptul că inculpatul Novîțchi Andrei a săvârșit o infracțiune ușoară, prima instanță a considerat că corectarea și reeducarea acestuia e posibilă fără izolare de societate, prin aplicarea în privința lui a prevederilor art.90 Cod penal, fixându-i un termen de probă de 1 an, soluție menținută și de către instanța de apel.

Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a indicat motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, argumentând corect și complet respectiva soluție prin prisma gradului de calificare a infracțiunii, pedepsei prevăzute de sancțiunea art.264¹ alin.(4) Cod penal, procedura de examinare prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală care a influențat reducerea limitelor de pedeapsă precum și a personalității inculpatului Novîțchi Andrei și atitudinii acestuia față de fapta comisă.

În privința dezacordului procurorului cu aplicarea de către instanțele de fond a suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, Colegiul penal lărgit menționează, că potrivit prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Așadar, raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

În contextul circumstanțelor evidențiate, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe cu privire la suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, a ținut cont de faptul că potrivit art.16 Cod penal, infracțiunea imputată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor ușoare, săvârșită din intenție, iar art.90 Cod penal nu interzice dispunerea suspendării condiționate a executării pedepselor pentru săvârșirea acestui gen de infracțiuni, pedeapsa aplicată fiind suficientă

în vederea corectării și reeducării inculpatului.

Așadar, în contextul circumstanțelor evidențiate, Colegiul penal lărgit consideră că atât instanța de apel, cât și prima instanță corect au ajuns la concluzia, că este rațional de a stabili inculpatului pedeapsă cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării acesteia pentru o perioadă de probațiune, întrucât în acest caz scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei închisorii.

Relevant, la caz, Colegiul penal lărgit constată și faptul, că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel și-a argumentat hotărârea în sensul menținerii aplicării art.90 Cod penal, corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii echității sociale.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins, ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2021, în cauza penală în privința lui *Novițchi Andrei xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 12 mai 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

29 martie 2022

mun. Chișinău

O p i n i e s e p a r a t ă

a judecătorilor Cobzac Elena și Timofti Vladimir

Conform art.339 alin.(7), 340 alin.(3) Cod de procedură penală în cauza penală privind-l pe **Novițchi Andrei**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2022, a fost respins, ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2021, în cauza penală privind-l pe **Novițchi Andrei**, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat decizia, conform prevederilor art.339 alin.(7) Cod procedură penală, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu urma a fi admis, casată parțial, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2021, în latura penală și pronunțată în această parte o nouă hotărâre privind excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal în privința lui Novițchi Andrei, cu stabilirea executării pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Din materialele cauzei rezultă că, prin sentința Judecătoriei *Chișinău, sediul Buiucani din 19 ianuarie 2021*, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Novițchi Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 7 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către *procurorul Beșliu Liliana*, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Novițchi Andrei în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2021, apelul procurorului a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Decizia instanței de apel este atacată, cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, într-un alt complet.

6. Considerăm întemeiate argumentele procurorului, precum că *instanța de apel greșit a individualizat modalitatea de executare a pedepsei stabilite, aplicând nejustificat prevederile art.90 Cod penal*, totodată, instanța de apel nu a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după

consumarea ei, de personalitatea lui, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La fel, instanța de apel nu a reținut caracterul grav al faptelor comise, personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere, deși antecedentele penale sunt stinse, se reține că inculpatul anterior a fost în conflict cu legea fiind condamnat prin sentința Judecătorei Căușeni din 12 mai 2008 (f.d. 90), prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 mai 2012 (f.d. 36-38) și prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 august 2012 (f.d. 39-41), astfel faptele date denotă că infracțiunea dată nu este un incident în viața inculpatului, or inculpatul și-a permis să urce la volan în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante, fără a deține permis de conducere, sfidând toate normele legale, prin acțiunile sale creând o situație de risc atât pentru sine cât și pentru participanții la trafic, ceea ce evidențiază faptul că inculpatul prezintă pericol pentru societate, prin urmare corectarea și reeducarea lui poate fi efectuată numai în condițiile aplicării pedepsei penale, privative de libertate.

Pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, aplicarea în privința inculpatului a suspendării executării pedepsei stabilită inculpatului nu este una echitabilă în raport cu cele săvârșite, la stabilirea ei instanța de apel urma să țină cont atât de scopul preventiv și educativ al pedepsei, de împrejurările în care au fost comise faptele, circumstanțele cauzei, comportamentul inculpatului care a comis infracțiunea din categoria celor ușoare, personalitatea inculpatului, care anterior s-a mai aflat în conflict cu legea penală, având antecedente penale stinse, pentru comiterea unor infracțiuni în domeniul circulației rutiere, circumstanțe, care în cumul condiționează concluzia, că la caz nu sunt aplicabile prevederile art.90 Cod penal.

Având în vedere cele menționate cât și materialele cauzei, considerăm că doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul v-a conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

7. Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului declarat de către procuror, cu casarea **deciziei** Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2021, în partea individualizării modului de executare a pedepsei, cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal și stabilirea executării pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Timofti Vladimir